DE MUZIEK-EXPERTS BAS EN PIET UITZENDING 522 13-05-2025 – ESF Special

1. **ESF 2025** – Yuval Raphael – New day will rise

Yuval is een jonge zanger met een achtergrond in musical én spoken word, en dat voel je. Zijn nummer is een hoopvolle ballad over herstel en doorzettingsvermogen — iets wat goed aanslaat in deze tijd vol geopolitieke spanning. Israël stuurt vaker indrukwekkende vocale powerhouses en Yuval past naadloos in dat rijtje. In Basel 2025 is dit nummer een van de emotionele ankers van de avond.

SHOW OPENER – VOOR DE MUZIEK EXPERTS ESF SPECIAL (13 MEI 2025, 20:00)
Goedenavond dames, heren, juryleden en geheime Eurovisiefans…
Welkom bij *De Muziek Experts* — de enige pre-party die z'n glitterjas al aanheeft vóór de eerste halve finale überhaupt begonnen is! ? ¬ 7

Vanavond dompelen we je onder in een uurtje vol bombast, ballads en bizarre beats. We vliegen van een opkomende zon in het Midden-Oosten naar een discobal in de jaren '90, doen ochtendgymnastiek alsof het voor punten is, en bidden met een vogel op industriële beats. We horen een liefdesopera met beats, een meisje uit de bergen dat haar hart openzet, en een lente in België die nét iets te vroeg kwam.

De poppen draaien het volume op in Parijs, drie Britse dames vragen zich luidkeels af wat er zojuist is gebeurd, en Luxemburg herinnert ons eraan dat 'na jou' soms geen troost, maar wel winst betekent.
Oh, en ergens daar tussenin zit een man met een milkshake die géén ijsje komt brengen, maar wel het dak eraf blaast.

Zet je oren op scherp, je hart op groot en je punten op 12 — dit is *De Muziek Experts: Eurovisie-editi!*

2. **ORIGINELE** – Gina G – Ooh Aah (just a little bit) ESF 1996

Een van de meest iconische Eurodance-popsongs ooit, en toch werd het "maar" achtste. De Australisch-Britse Gina G bracht in Oslo 1996 pure glitter, latex en catchy hooks. Het nummer werd een wereldwijde hit, en staat in menig 90's Eurovisie-lijstje nog altijd op nummer één. Bonusfeitje: het was het allereerste ESF-nummer dat genomineerd werd voor een Grammy!
En dan nu de knotsgekke cover, een parodie op het over-the-top showelement van het Songfestival. Telekids pakte ooit het origineel "Ooh Aah just a little bit" van Gina G als basis, en maakte er een workout van vol vrolijke chaos. Een heerlijke ode aan camp, pastelkleuren en spierpijn. Perfect voor een opwarmertje in de uitzending én in de woonkamer.

3. **COVER** – Telekids – Ochtend Gymnastiek

…!

CULTUUR – Even over de vergeten parels!

Iedereen kent ABBA, Loreen, Måneskin en Duncan. Winnaars die het Songfestival tot popcultuur maakten. Maar wat als ik je vertel dat de échte schoonheid van Eurovisie soms schuilt in wat we niét onthouden? In de liedjes die níet wonnen. Die wegzonken in de eindstand, maar bleven drijven in je onderbewuste. Vergeten parels. Niet glimmend van de punten, maar schitterend in eigen stijl.

Neem **Ireen Sheer**, die in 1974 voor Luxemburg zong met *Bye Bye I Love You*. Ze werd overschaduwd door ABBA's Waterloo, maar haar nummer was een

krachtige voorloper van de Franse popballad. Of **Anne-Karine Strøm** uit Noorwegen in 1976, met *Mata Hari* — een feministische disco-hymne over een vrouw die haar lot in eigen handen nam, ruim vóór Beyoncé "Single Ladies" zong.

In 1980 zond Turkije **Ajda Pekkan** uit met *Pet'r Oil* — jazeker, een opzwepend nummer over olie en onafhankelijkheid, gezongen met Turkse glamour en West-Europese beats. De wereld snapte het toen niet, maar nu klinkt het als avant-garde.

En dan is er **Belgisch icoon Liliane Saint-Pierre**, die in 1987 met *Soldiers of Love* een antioorlogsboodschap bracht in de taal van de windmachines. Ze eindigde elfde. Terwijl het refrein nu actueler klinkt dan ooit.

Waarom luisteren naar die vergeten parels?
Omdat ze de soundtrack vormen van hun tijd. Omdat ze dingen durfden te zeggen waar de winnaars misschien te veilig voor speelden. Omdat ze iets achterlieten dat dieper ging dan een trofee: een gevoel, een boodschap, een melodie die pas jaren later begrepen werd.

Dus scroll niet alleen naar de winnaars op YouTube. Klik ook eens op die halve finalisten, die landen met vier punten, die nummers zonder hitstatus maar met hart.
Want achter elke mislukte modedans en matige score schuilt soms een meesterwerk. Alleen — het moest gewoon even rijpen.

4. **BAS – ESF 2025** – Ziferblat – Bird of Pray

Ziferblat — een experimenteel duo uit Kyiv — combineert folkloristische elementen met industrial synths. Hun inzending is donker, mysterieus en religieus getint: een vogel als symbool voor hoop en strijd. Oekraïne staat al jaren garant voor artistieke kwaliteit, en dit nummer is daar weer een krachtig voorbeeld van. In Basel is dit er eentje voor de kunstliefhebbers én de TikTok-editors.

Getekend Loesje:	<u>Uit her magische loesje verleden van april 2002:</u> Ben je wel arbeidsgeschikt als je een WAO-discussie jaren laat duren?

5. **BAS – JJ – Wasted Love**

JJ is een 23-jarige countertenor die klassiek en EDM tot een bombastisch huwelijk smeedt. Denk: een opera-aria die ineens losgaat op een drop. Oostenrijk kiest hiermee voor groots drama, zoals eerder bij Conchita Wurst en Cesár Sampson. Een topfavoriet bij de bookmakers, en terecht.

6. ESF oud – Tonicha – Menina do alto da Serra

Tonicha bracht met dit nummer een prachtig stukje Portugese folklore naar het internationale podium. Het lied vertelt over een meisje uit de bergen, gezongen met warmte en melancholie. Ze eindigde negende, maar haar performance wordt nog steeds geprezen om de emotionele echtheid. En ja, Portugal was in 1971 zó uniek dat zelfs Ierland even stil werd.

7. ESF oud – Lize Marke – Als het weer lente is

Met haar fluisterzachte Vlaamse stem bracht Lize Marke een tedere ballad over nieuwe lente en nieuwe liefde. In het zonnige Napels, waar het festival dat jaar plaatsvond, verdween ze helaas een beetje tussen het Italiaanse vuurwerk. Ze

eindigde 15e, maar wordt in België nog steeds herinnerd als een elegante vertegenwoordigster. Pure zwart-wit romantiek!

PIETS UITSPRAAK – Van Basel tot Bodegraven: Het ESF en de Ziel van onze Gemeente

Je zou denken: wat heeft het Eurovisie Songfestival in Basel, Zwitserland, in hemelsnaam te maken met Bodegraven-Reeuwijk?
Nou, meer dan je denkt. Want als je goed luistert naar de liedjes van dit jaar, hoor je het borrelen in de Bodegraafse binnenstad, rimpelen over de Reeuwijkse plassen, en echoën in de lege gangen van het voormalige Lieverdje pand aan de Brugstraat.
Neem **Claude's "C'est la vie"**. Een Franstalige bespiegeling over het leven, de ups en downs, de weemoedige tred van de tijd. Als dát geen soundtrack is voor de gemiddelde fietstocht over de Meije met tegenwind en een lekke band, dan weet ik het ook niet meer.
Of wat dacht je van **Yuval Raphael's "New Day Will Rise"**? Een hoopvolle boodschap uit Israël die eigenlijk precies past bij het gevoel dat je krijgt als de zon opkomt boven de Reeuwijkse Plassen, je verse broodjes haalt bij Brood&Ko, en denkt: "Ja hoor, ik leef nog."

Ziferblat's "Bird of Pray" — mysterieus, geladen — had zó de titelsong kunnen zijn van een documentaire over de lange wachttijden voor een vergunning bij de gemeente.
JJ's "Wasted Love", met die opera-EDM-storm? Perfecte soundtrack voor als je je auto parkeert bij de Buurtsuper, maar erachter komt dat je portemonnee nog thuis op de keukentafel ligt.

En dan hebben we **Go Jo's "Milkshake Man"**. Een flamboyante Zweed met meer glitter dan de kerstetalage van de Zeeman. Past wonderwel bij de jaarlijkse Bodegraafse jaarmarkt. Je weet wel — die dag waarop je buren ineens een leren broek en cowboyhoed blijken te bezitten.

Wat het Songfestival ons elk jaar opnieuw leert, is dat emoties universeel zijn. Liefde, verlies, vreugde, verwarring, dansdrang — het maakt niet uit of je in Basel op het podium staat of op het terras bij 't Wapen van Reeuwijk.
We delen het allemaal. Alleen dragen wij het liever in regenjassen dan in glittercapes.

En misschien is dát wel de connectie tussen Eurovisie en Bodegraven-Reeuwijk. We zijn nuchter, maar ook dromerig. We lachen om te veel theater, maar stiekem… genieten we ervan. We stemmen niet met onze telefoon, maar met ons hart.

Dus als je vanavond kijkt — of luistert — weet dan: tussen die rookmachines, hoge noten en wapperende vlaggen, zit ook een stukje van ons.
Van het oude station, de nieuwe Jumbo, en het geluid van een kat op dakpannen bij zonsondergang.
Dat is óók Eurovisie. Alleen dan met een lokaal sausje.

8. **BAS – ESF 2025** – Laura Thorn – La poupée monte le son

Een ondeugend nummer met een knipoog naar Brigitte Bardot, Barbie en beats. Laura Thorn is een Parijse popartieste met een voorliefde voor retro glam en electropop. De titel betekent letterlijk "de pop draait het volume open" — en dat doet ze ook. Denk: chic meets kitsch met een Franstalig sausje.

9. **BAS – ESF 2025** – Remember Monday – What the hell just happened?

Dit country-pop trio uit Engeland brengt een muzikale trip over liefdeschaos, met harmonieën die aan The Chicks doen denken. Het is catchy, onverwacht én typisch Brits met een knipoog. De titel zegt het al: het is pure ESF-chaos, maar dan in een liedje. En dat maakt het heerlijk.

10. **BAS – TOP 40 CLASSIC: ESF oud – Vicky Leandros - Après Toi**

Een klassieker die *wel* won, en terecht. **Vicky Leandros** — geboren in Griekenland maar zingend voor Luxemburg — bracht in 1972 een dramatische ballad over verlaten worden: *Après Toi*. In **Edinburgh** gaf ze alles wat een mens muzikaal te bieden heeft: emotie, melodie, stem, én een jurk die bijna net zo indrukwekkend was als haar uithalen.

Het lied zette de toon voor decennia aan Franstalige chanson-ballads op het Songfestival. En niet alleen Europa was geraakt — ook Nederland viel massaal voor dit nummer. *Après Toi* stond zes weken in de **Nederlandse Top 40**, met een piekpositie op nummer 13.

11. **ESF oud – Daniel Popović - Džuli**

Met een wervelend synthpopnummer en zwoele blik pakte Daniel de vierde plek in München. “Džuli” werd een hit in heel Europa, zelfs buiten het Songfestivalcircuit. Zijn stijl? Een Joegoslavische mix van disco, charmante kitsch en catchy melodie. Ideaal voor in de discoverlichting van jouw uitzending.

EIND TEKST

SHOW SLUITER – SAMENVATTING & AFSCHEID (NA ± 1 UUR UITZENDING)

Dat was ‘m, onze Eurovisie-special van *De Muziek Experts*! Wat hebben we gehoord? Nou, hou je vast: we begonnen met **Yuval Raphael** en zijn krachtige *New Day Will Rise*, doken terug de tijd in met **Gina G’s** *Ooh Aah (Just a Little Bit)*, deden ochtendgymnastiek met **Telekids**, en vlogen daarna weer vooruit met **Ziferblat’s** mysterieuze *Bird of Pray*.

JJ bracht een mix van opera en EDM met *Wasted Love*, **Tonicha** zong ons Portugal in met *Menina do alto da Serra*, en **Lize Marke** liet de lente zachtjes binnenkomen. Daarna hoorden we de Franse flair van **Laura Thorn** met *La poupée monte le son*, de Britse uitroeptekens van **Remember Monday**, het chanson-kroonstuk van **Vicky Leandros**, en de synthpop-charme van **Daniel Popović** met *Džuli*.

Uiteraard klonk ook onze eigen **Claude** met *C’est la vie*… en zeg nou zelf: hij móét gewoon winnen. We weten het zeker — hij haalt minstens de top 5. En als het aan ons ligt? Nummer één, want ja, we houden nou eenmaal van drama én zekerheid. ?

Volgende week dinsdag om 20:00 zijn we er weer, live op BR6, en zaterdag om 11:00 hoor je deze uitzending opnieuw, dus dat wordt gegarandeerd meer puntentellingen vanuit basel!

Dankjewel voor het luisteren… en onthoud: bij ons geldt altijd douze points voor de muziek! ?
Tot de volgende — en zoals ze in de green room zeggen: *je hoeft geen winnaar*

te zijn om de meeste glitter te dragen! ?

12. **ESF 2025 – Claude – C'est la vie**

Claude gooit hoge ogen met een popnummer dat doet denken aan Stromae meets Racoon. Hij zingt in het Frans over de lichtheid én zwaarte van het leven, met een refrein dat blijft hangen. Nederland speelt hiermee op veilig maar stijlvol: radiovriendelijk en emotioneel toegankelijk. Wordt dit onze volgende top 5?

13. **ESF 2025 – Go Jo – Milkshake man**

Met een titel als “Milkshake Man” weet je: dit is géén doorsnee ballad. Go Jo — een flamboyante performer met dragroots — mixt bubblegum-pop met queer attitude. Zweden weet hoe je een show steelt, en dit nummer is één groot feestje. Past in de rij van iconische Zweedse acts zoals Loreen en Måns.